

omsluter. — Oftare *Slippa út.* — 2) Se *Slippa út* (under *Slippa*, bem. 2). *U. ur fängelset.* — *Utslippande*, n. 4.

UTSLITA, v. a. 3. (böjes som *Slita*) 1) Häftigt, med våld utdraga, utrycka. — 2) Utnöta genom begagnande. *U. kläder.* — Äfv. för begge bem. *Slita út.* — *Utsliten*, a. 2. Utnött. *Utna kläder.* Brukas äfv. i figurlig mening. *Utna idéer.* *U. visa.* — *Utslitande*, n. 4. o. *Utslitning*, f. 2.

UTSLOCKNA, v. n. 4. 1) Alldeles slockna. *Elden är u-d.* — 2) (fig.) Dö ut, gå ut. *Ätten är u-d.* — Äfv. för begge bem. *Slockna út.* — *Utslocknande*, n. 4.

UTSLUNGA, v. a. 1. Med stark fart, liksom med slunga utkasta. — Äfv. *Slunga út.*

UTSLUTA, v. a. 1. (boktr.) Utfylla en satt rad. — *Utslutning*, f. 2.

UTSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Genom slag utdrifva, utstöta, spränga, göra att något utfaller. *U. ett öga, en tand på någon.* *U. en dörr, ett fönster.* — 2) Utgjuta, utösa. *U. vatten.* *U. säd.* — 3) a) (i kortspel) Spela ut. *U. ett kort.* — b) (i brädspel) *U. ett band, en bricka*, att, när man blifvit slagen och till följe af kastet åter kommer in, dervid på samma gång slå ett band eller en bricka, som tillhör motspelaren och står i vägen. — 4) Genom hammarslag utbreda, utvidga. *U. till bleck, till plåtar.* — 5) (om växter) Låta utväxa; utveckla. *U. blommor, löf, grenar.* — 6) Fälla och utbreda. *U. håret.* — Äfv. och oftare *Slå út.* — V. n. 4) (om växter) Öppnas, utveckla sig. *Blomman har ej ännu utslagit.* — Oftare *Slå út.* — 2) (om utslag o. d.) Utbryta, frambyta ur kroppen. — Oftare *Slå út.* — 3) (om vätskor) Utbryta på ytan. *Fuktigheten u-r ur murarna.* — Vanligare *Slå út.* — 4) Häftigt frambyta genom en öppning. *Lågan utslag genom fönstret.* — Oftare *Slå út.* — 5) Slutas, ändas, aflöpa. *Företaget utslag väl, illa, till hans fördel, efter önskan.* — Oftare *Slå út.* — *Utslagen*, part. pass. *En u. bricka.* *U-et kort.* *U-gna blommor.* *U-et här.* *U-et träd*, som slagit ut löf. *U. på kroppen*, som fått utslag.

UTSLÄENDE, n. 4. 1) Handlingen, hvarigenom något utslås. Jfr. *Utslå*, alla bem. — 2) Utveckling, öppnande. *En blommas u.* — 3) Utbrott af utslag, vätskor, o. s. v. *Koppornas u. Fuktighetens u. ur murarna.* — 4) Häftigt frambytande genom en öppning. *Lågas u. genom fönstret.*

UTSLÄCKA, v. a. 2. Alldeles släcka. *U. elden.* — Äfv. *Släcka út.* — *Utsläckande*, n. 4. o. *Utsläckning*, f. 2.

UTSLÄCKLIG, a. 2. Som kan utsläckas.

UTSLÄNGA, v. a. 2. Slänga inifrån ut. *Han u-gde hatten till honom.* — Äfv. *Slänga út.*

UTSLÄPA, v. a. 1. 1) Släpa inifrån ut. *U. en full karl ur huset.* — Äfv. *Släpa út.* — 2) (fig.) I grund uttrötta, betaga krafterna. Säges om mödosamt arbete, strapatser. *U-d*, part. pass. (Fig.) Genom möda, strapatser alldeles utmattad, afmerglad. *En u. häst.* — *U. sig*, v. r. Se *Släpa út sig.* — *Utsläppande*, n. 4. o. *Utsläppning*, f. 2.

UTSLÄPPA, v. a. 2. 1) Låta slippa ut. *U. boskap på bete.* *U. en fånge ur fängelset.* — 2) Låta utlöpa, släppa från sig. *U. vatten ur en dam.* *U. litet mer af en lina.* — 3) Lägga ut kläder, som varit intagna, invikta. — Äfv. för

alla bem. *Släppa út.* — *Utsläppande*, n. 4. o. *Utsläppning*, f. 2.

UTSLÄTA, v. a. 1. Slåta genom strykning utåt, öfverallt. — Äfv. *Slåta út.* — *Utslätande*, n. 4. o. *Utslätning*, f. 2.

UTSMIDA, v. a. 2. 1) Uträcka, utsträcka, utbreda, uttänja genom smidning. *U. en jernstång.* *U. jern till plåtar.* — 2) Genom smidning af en metall tillverka. *Jernet u-des der till spadar, hackor, liar*, m. m. — 3) (absolut) Smida slut. *Smederna ha vid det här laget u-dt.* — Äfv. för alla bem. *Smida út* (oftare för bem. 3). — *Utsmidande*, n. 4. o. *Utsmidning*, f. 2.

UTSMYCKA, v. a. 1. Rikligen, öfverflödigt, öfverdrifvet smycka, pryda. Säges äfv. och oftast i bildlig mening. *U. en berättelse*, göra den mer intressant genom blomster och diktade tillägg. — Äfv. *Smycka út.* — *Utsmyckande*, n. 4. o. *Utsmyckning*, f. 2.

UTSMYCKA, v. n. 3. (böjes som *Smyga*) Smyga sig ut. — V. a. Helt sakta och oförmärkt uttaga, utföra, utflytta. — Äfv. (för både v. n. o. a.) *Smyga út.* — *Utsmygande*, n. 4. o. *Utsmygning*, f. 2.

UTSMÄLTA, v. a. 2. Genom smältning utbringa. *U. silfret ur malmen.* — V. n. Genom smältning afskiljas, utbringas. — Äfv. (för både v. a. och n.) *Smälta út.* — *Utsmältande*, n. 4. o. *Utsmältning*, f. 2.

UTSOCKNES, a. oböjl. (egentl. gam. genitiv) En annan socken tillhörig eller der belägen. *U. folk.*

UTSOFRA, v. a. 1. Se *Sofra.* — *Utsofring*, f. 2.

UTSOKNE, a. oböjl. (kamerale.) *U. och insokne frälse*, sådana hemman, hvilka af ålder, medelst rusttjänst, varit frälsade och befriade från en mängd servituter, som häftade vid de öfriga skattehemmanen.

UTSOPA, v. a. 1. Genom sopning utbringa. — Äfv. *Sopa út.* — *Utsopande*, n. 4. o. *Utsopning*, f. 2.

UTSOT, m. sing. Se *Diarrhé.*

UTSPANNA, v. a. 1. Genom efterforskningar utleta, upptäcka. *U. en hemlighet.* *Jag har u-t hennes bostad, hvem hon är, hvar hon bor, att hon fått en bildad uppfostran.* — Äfv. *Spana út.* — Syn. Utforska, Utspēja, Utsponiera, Utleta. — *Utspanande*, n. 4. o. *Utspanning*, f. 2.

UTSPARKA, v. a. 1. Sparka till person eller sak, så att de fara ut. — Äfv. *Sparka út.* — *Utsparkning*, f. 2.

UTSPEJÄ, v. a. 1. Genom spejande utleta, utforska. — Syn. Utsponiera.

UTSPEL, n. 3. (i kortspel) Se *Förhand.* *Ha u-et.*

UTSPELA, v. a. 1. o. 2. (i kortspel) Slå ut första kortet till ett stick. — Äfv. *Spela út.* — *Utspelande*, n. 4. o. *Utspelning*, f. 2.

UTSPILLA, v. a. 2. Spilla bort ur något. — Äfv. *Spilla út.*

UTSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) 1) Utdraga genom spinning. *U. en tråd af lin.* — 2) Spinna till slut. *Hon har utspunnit alltsammans.* — Oftare *Spinna út.* — 3) (fig.) Uppdikta. *U. en lång berättelse.*

UTSPIONERA, v. a. 1. Utforska genom spionering. — Äfv. *Spionera út.*

UTSPISA, v. a. 1. Fördela på de dagliga måltiderna eller anrätta födoämnen så, att hvarje mål befinnes tillräckligt närande.